

สำเร็จได้ด้วยใจศรัทธา

สุวรรณณี เจริญพานิชย์กุล

P18003

“หลวงพ่ोज้าขา...แม่เมตตาให้ลูกด้วยเถิดเจ้าคะ...” เป็นประโยคที่ข้าพเจ้ามักใช้อยู่ในใจเป็นประจำ เมื่อน้อมระลึกนึกถึงหลวงพ่อก่อน และคำบางคำที่หลวงพ่อก่อนชอบพูด เวลาท่านเทศน์ข้าพเจ้าชอบมาก ดั่งนั้นเมื่อระลึกถึงหลวงพ่อก่อนครั้งใด ข้าพเจ้ามักจะน้อมกระแสดใจเพื่อรับเมตตาจากท่านทุกครั้ง

ข้าพเจ้าได้มาปฏิบัติธรรมครั้งแรกที่วัดอัมพวัน เมื่อปี ๒๕๔๘ ในปี ๒๕๔๒ ข้าพเจ้าได้มาปฏิบัติอีก กับพี่สาวทั้ง ๔ คน และหลานอีก ๑ คน เพื่ออุทิศให้แม่อายุ ๘๗ ปี ของข้าพเจ้า ในการปฏิบัติธรรมทุกครั้ง ข้าพเจ้าและพี่สาวมีความเพียรพยายามอย่างมาก

ปี ๒๕๔๓ ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจทำผลงานวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้น ปีนั้นข้าพเจ้ามาปฏิบัติธรรม ๓ ครั้ง คือเดือนสิงหาคม ตุลาคม และเมษายน ครั้งแรกๆไม่บังเกิดผลเลย จึงตั้งใจว่าต่อไปนี่ถ้าเป็นอะไรที่ควรจะทำก็ต้องจัดการ ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง เช่นเมื่อเดินอยู่ในวัดเห็นมูลสุนัขถ่ายไว้ก็จะเก็บทิ้งทันที เพื่อไม่ให้พระภิกษุและผู้ปฏิบัติธรรมเประอะเปื้อน เป็นอุปสรรคขัดขวางในการปฏิบัติธรรม เมื่อล้างห้องน้ำ ก็จะจัดการที่ร่องเศษผงที่ท่อน้ำทิ้งให้สะอาด ไม่ให้มีแม้เศษผมติดอยู่ เพื่อให้ น้ำไหลสะดวก บางครั้งเห็นมูลสุนัขที่มีผู้เอากระดาษหนังสือพิมพ์ปิด ก็จะจัดการทันทีด้วยความอยากทำให้สะอาดเท่านั้น ก่อนการปฏิบัติธรรมภาคเช้าที่ ๔ ข้าพเจ้าก็จะนำถังขยะบนตึกไปเทก่อนให้สะอาด

ประสบการณ์การปฏิบัติธรรมที่ทำให้ข้าพเจ้าระลึกวิบากกรรมได้ในขณะเดิน
จงกรมและนั่งสมาธิ มีดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าเจ็บปวดทรมานที่ขาทั้งสองมากจนแทบจะแตกออกเป็นสิ่งๆ ทำให้
นึกได้ว่าเมื่อสมัยเด็กๆอยู่บ้านนอก ข้าพเจ้ากับเพื่อนๆพากันไปงัดก้อนดินที่
แตกหลังวัด จะมีกบตัวเล็กๆซุกอยู่กระโดดออกมามากมาย จับได้ก็หักขาใส่
ข้องเกือบเต็ม แล้วเอาไปทำอะไรก็จำไม่ได้ รู้แต่ว่าสนุกมาก ใครหากบได้มาก
ก็ถือว่าเก่ง หลังการปฏิบัติทุกครั้ง ข้าพเจ้าจึงขอให้อิทธิกรรมกบ และตั้งใจว่า
ไม่ขอกินกบตลอดชีวิต แม้เวลานี้ความเจ็บปวดก็ยังมีอยู่

๒. ขณะเดินจงกรม เมื่อข้าพเจ้าจะเหยียบหน่อที่พื้นปวดฝ่าเท้าทั้ง ๒ เท้า
อย่างมาก เทบจะเอาเท้าวางบนพื้นไม่ได้ ปวดถึงกระดูกฝ่าเท้า ทรมานมาก
ก็คิดหนอ คิดหนอ ทำให้ระลึกได้ว่าตอนเด็กๆข้าพเจ้าเป็นลูกคนสุดท้าย
ผมจุกด้วย ซุกซนมาก ได้เด็ดหนามของไม้ป่าชนิดหนึ่ง มีหนามยาวประมาณ
๑-๒ นิ้ว เอามาปักตามทางเดินที่เป็นดินทรายแล้วกลบไว้ เมื่อแม่ค้าหาบขาย
ของจากตลาดเหยียบเข้าก็เจ็บปวดร้องโอดโอย ต่ำสาปแช่ง ข้าพเจ้าและ
เพื่อนก็หัวเราะชอบใจอย่างสนุกสนาน เมื่อข้าพเจ้าเห็นเหตุการณ์นั้น ได้ขอ
ให้อิทธิกรรม ทำให้หายปวดฝ่าเท้า และเดินจงกรมได้ต่อไป

๓. ข้าพเจ้าปวดต้นแขนซ้ายเป็นอย่างมาก คนอื่นเมื่อเขาเจ็บปวดจะเกิด
อาการร้อน แต่แขนซ้ายของข้าพเจ้าเวลาปวดหรือขาจะปวดแบบเย็นเยือก
เหมือนแขนถูกแช่อยู่ในช่องแช่แข็งในตู้เย็น เย็นแขนจนต้องทุบๆและนวด
ทรมานมาก ต้องใช้น้ำมันเหลืองนวดให้แขนออกร้อนๆหรือเอากะเป้าน้ำร้อน

ทับให้หายเย็น ระลึกได้ว่า แม่ของข้าพเจ้าชอบทานน้ำพริกแมงดา เมื่อ
ข้าพเจ้าซื้อมาก็ไม่กล้าฆ่า แต่เอาไปแช่ไว้ในตู้เย็น ๑-๒ อาทิตย์ให้ตาย แต่ก็
ตายเอามาคว่ำใส่กระทะเป็นๆจนกว่ามันจะตาย แล้วก็เอาไปตำน้ำพริก
ข้าพเจ้าก็ขอโทษกรรมแมงดา ขอให้ข้าพเจ้าหายจากอาการปวดเย็นที่แขน
ด้วยเถิด ข้าพเจ้าจะไม่ทำอีก

๔. ข้าพเจ้าเดินจงกรม ข้าพเจ้ามีอาการปวดแสบปวดร้อนบริเวณใบหน้า คอ
และลำตัวส่วนบน เหมือนมีเข็มมาทิ่มแทงเป็นร้อยๆพันๆเล่ม ทรมานและเป็น
อุปสรรคมาก ต้องเอาผ้าสไบคลุมใบหน้าตลอดเวลา ถามพื้ๆก็ไม่มีใครเป็นทำ
ให้ระลึกได้ว่าตอนทำกับข้าว ได้ปลามาแล้วข้าพเจ้าไม่กล้าฆ่าปลา เป็นปลา
เล็กปลาน้อยก็เทลงกระทะร้อนๆเสียงดังฉ่า ปลาต้องตายทั้งเป็น และเมื่อทำ
ปลาช่อนแป๊ะชะก็ทำปลาแต่ไม่ตายสนิท ใส่ลงในน้ำซุปร้อนๆเดือดๆ ปลา
ก็ดิ้นจนน้ำร้อนกระเซ็น ครั้งหนึ่งได้กุ่มฝอยสดๆมาทำกุ่มเต็นก็ตำพริกสดซอย
หอมบีบมะนาวน้ำปลาคुकเคล้ากัน กุ่มก็กระโดดไปมา มันคงทรมานและปวด
แสบปวดร้อนมาก ข้าพเจ้าก็ขอโทษกรรมปลา กุ่ม และสัตว์ทั้งหลาย จะไม่
ทำอีกตลอดชีวิต

๕. ข้าพเจ้าเลี้ยงแมวอยู่หลายตัว เมื่อมีขึ้นเกือบ ๑๐ ตัว แมวก็ทำความรำคาญ
กระโดดถูกระถางต้นไม้ล้มระเนระนาด คิดว่าควรแบ่งเอาไปไว้บ้านพี่สาวที่
สุรินทร์บ้าง เพราะเป็นบ้านชายของ มีปลาทุให้กิน สะดวกสบายกว้างขวาง
ก็ช่วยกันกับสามีจับแมวใส่กระสอบปุ๋ยมัดไว้ใส่หลังรถ ไม่เฉลียวใจเลยว่า
อากาศร้อน ไม่ได้เปิดกระสอบให้แมวหายใจ มันก็ดิ้นขลุกขลักตลอดเวลา
เมื่อไปถึงสุรินทร์เปิดกระสอบออก ข้าพเจ้าแทบช็อค! สภาพของแมวแต่ละตัว
ที่ขาดอากาศหายใจมีเหงื่อท่วมตัว อาเจียนและอุจจาระปัสสาวะเปียกหมด

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะช่วยเหลืออย่างไร ในที่สุดแมวก็ตายหมด ข้าพเจ้า
ร้องไห้ทุกซัใจสงสารแมวมมาก ขณะนอนอยู่ที่วัดฝันเห็นแมวคอยขาดกระเด็นมา
ต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงขอโหสิกรรมต่อแมว

ในการปฏิบัติธรรมระหว่างที่กำลังทำผลงานอยู่ ข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ต่อหลวง
พ่อว่า ขอให้สติปัญญาเขียนงานด้วยดี ไม่มีอุปสรรคขัดข้องใดๆ ในที่สุดผลงานของ
ข้าพเจ้าก็ผ่านด้วยดี

เมื่อได้ทราบว่าหลวงพ่อบ้านจำวัดน้อยมาก ไม่มีเวลาพักผ่อนเลย ท่าน
ช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากมาโดยตลอด ทำให้ข้าพเจ้าได้แบบอย่างจากท่านและมี
กำลังใจมีความขยันในการปฏิบัติธรรมมากขึ้น

ข้าพเจ้าขอกราบพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ด้วยความเคารพบูชาอย่างสูงยิ่ง
ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดลบันดาลให้หลวงพ่อบ้าน
อายุยืนนาน สุขภาพพลานามัยแข็งแรง ปราศจากทุกข์โศกโรคภัยทั้งปวงเทอญ